

[Aksel Larsen.]

medlem har ganske rigtig ikke derefter forsøgt at forsvare professor Ross' idé, efter at jeg har gjort opmærksom på, hvor absurd den er i forhold til, hvordan folketinget ellers optræder.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod siger, at der må være ligestilling mellem landsdelene i trafikmæssig henseende. Må jeg bede om at få det uddybet lidt nærmere. Der er forbindelse mellem Sjælland og Fyn ved hjælp af statsbanefærger. Vil det ærede medlem have Bornholm ligestillet med Fyn og have en statsbanefærgeforbindelse etableret mellem Sjælland og Bornholm? Hvis det er det, det ærede medlem vil, kan han bare sige til, så bliver det meget let at skaffe flertal for det her i tinget, forudsat altså at det ærede medlem har nogen dækning i sit parti for sine udtalelser.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen er vred, fordi statsministeren ikke har talt om socialistisk folkeparti, og det har han naturligvis lov til at være, men han tager i øvrigt fejl, når han tror, jeg har den opfattelse, at han og hans parti har sørget for, at socialistisk folkeparti er blevet godkendt. Det har jeg slet ikke sagt. Jeg har bare tilladt mig at gøre opmærksom på, hvad det ærede medlem synes at have glemt, at det ærede medlem selv har stemt for godkendelse af vore mandater, og på den baggrund synes jeg det er noget fåbeligt, at det ærede medlem — når han selv har stemt for godkendelse af vore mandater — så vil forlange, at regeringen skal undlade at regne med vor eksistens og vore stemmer her i tinget. Det er den simpelt hen nødt til, og det er det ærede medlem hr. Ninn-Hansen også nødt til. Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem beklager sig bittert ved tanken om, at regeringen muligvis kunne komme til at tage hensyn til socialistisk folkeparti og at støtte sig på socialistisk folkeparti i stedet for på det konservative folkeparti. Jeg ville imidlertid anse det for et meget stort fremskridt, hvis socialdemokratiet ville undlade at støtte sig til det konservative folkeparti og i stedet for ville støtte sig til os.

Det ærede medlem forstår ikke, hvorfor jernindustriens arbejdere ikke straks er gået i arbejde, så snart det nye forslag forelå; han forstår ikke, at de vil vente, indtil af-

stemningen er forbi, og beklager, at der spildes 8 dage. Ja, hvis det var sådan, at fremsættelse af et forslag betød, at det under dødsstraf var forbudt at stemme imod, så tror jeg det ærede medlem havde ret, men det er altså ikke tilfældet. Forslaget kan jo blive forkastet. Hvis man gik i arbejde, så snart der var stillet et forslag, betød det jo, at man havde opgivet kampen for at få noget, der var bedre. Jeg begriber så udmærket vel, at arbejderne ikke finder på at gå i arbejde, blot fordi der er stillet et forslag.

Hvad angår de stillede dagsordensforslag, tager den højtærede statsminister fejl, når han siger, at den henstilling, jeg foreslår, for længst er rettet til begge de to parter. Jeg har ikke foreslået nogen henstilling til de to parter; jeg ved ikke, om der er nogen, der har rettet henstilling til de to parter; jeg kender ikke en sådan henstillings indhold. Men jeg tvivler på, at der kan være rettet henstilling til de to parter om, at søfolkene skal have 50 kr. mere om måneden i løn.

Det, jeg har foreslået, er en dagsorden, der siger, at den aftale, der er truffet mellem de to nærmeste parter, søfolkene og 66-selskabet, men som Dampskibsrederiforeningen, og Arbejdsgiverforeningens hovedbestyrelser har nedlagt veto imod, bør træde i kraft, og det henstiller vi til Arbejdsgiverforeningen at den finder sig i. Det er jo en helt anden henstilling end den, den højtærede statsminister taler om.

I denne forbindelse må jeg sige til det ærede medlem hr. Ib Thyregod, at den redegørelse fra direktør Wøldike, han her kom med, den overbeviste minsandten ingen om, at der ikke har været en sådan aftale. Søfolkenes organisationer har den opfattelse, at en sådan aftale eksisterer, men at 66-selskabet naturligvis måtte betinge sig, at det fik tilladelse af Arbejdsgiverforeningen til at opfylde sin del af aftalen. At det gik, som de måske kunne forvente, at det fik forbud mod at overholde den indgåede aftale, er så en anden sag. Jeg er sikker på, at 66-selskabet med glæde ville gå ind på at betale de 50 kr. mere om måneden i løn. Det, der er sagen, er, at Dampskibsrederiforeningen og Arbejdsgiverforeningen har forbudt det. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at folketinget vedtager en hen-